

5) w art. 11 ust. 1 po wyrazach „art. 4 ust. 2” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem wynagrodzeń przekazywanych za granicę w walucie zagranicznej”, dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 oraz dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wynagrodzenia przekazywane za granicę w walucie zagranicznej podlegają opodatkowaniu w wysokości do 40% wynagrodzenia i bez uwzględnienia kosztów uzyskania. Wysokość stawek podatku od tych wynagrodzeń ustali Minister Finansów w drodze rozporządzenia.”;

6) w art. 12 ust. 1 wyrazy „art. 10 i 11” zastępuje się wyrazami „art. 10, 10a i 11”;

7) w art. 14 ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „lub niezamężnych”;

8) w art. 15:

a) w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

„1) kwoty 1.500 zł przy miesięcznym okresie wypłaty,

2) kwoty 340 zł przy tygodniowym okresie wypłaty,

3) kwoty 60 zł przy dziennym okresie wypłaty.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uzupełniający podatek przy wynagrodzeniach z okresem wypłat miesięcznym oblicza się według następującej skali:

Stopień wynagrodzenia	Wynagrodzenie wypłacone w okresie wypłaty w zł		Suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	551	175
2	551	650	156
3	650	750	145
4	750	850	135
5	850	950	121
6	950	1.050	105
7	1.050	1.150	89
8	1.150	1.250	69
9	1.250	1.350	50
10	1.350	1.500	24

Art. 2. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy i przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłaconych po dniu 1 marca 1959 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

61

U S T A W A

z dnia 31 stycznia 1959 r.

o zmianie dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 1. W dekrete z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dłużnik, mający zobowiązania podatkowe z różnych tytułów, może wskazać przy zapłacie, które zobowiązanie wykonuje. Jeżeli jednak dłużnik posiada zaległości w zobowiązaniach podatkowych za rok kalendarzowy po-

przedzający rok, w którym dokonuje wpłaty, organ finansowy zarachuje wpłatę na pokrycie tych zaległości.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r., z tym że stosuje się również do zaległości w zobowiązaniach podatkowych za rok kalendarzowy 1958.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

62

U S T A W A

z dnia 31 stycznia 1959 r.

o cmentarzach i chowaniu zmarłych

Art. 1. 1. Zakładanie i rozszerzanie cmentarzy komunalnych należy do prezydentów właściwych rad narodowych.

2. O założeniu lub rozszerzeniu cmentarza komunalnego decyduje prezydium miejskiej rady narodowej w miastach

wyłączonych z województw i w miastach stanowiących powiaty miejskie, a w innych miejscowościach prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek prezydium rady narodowej, na terenie której ma być założony albo rozszerzony cmentarz.